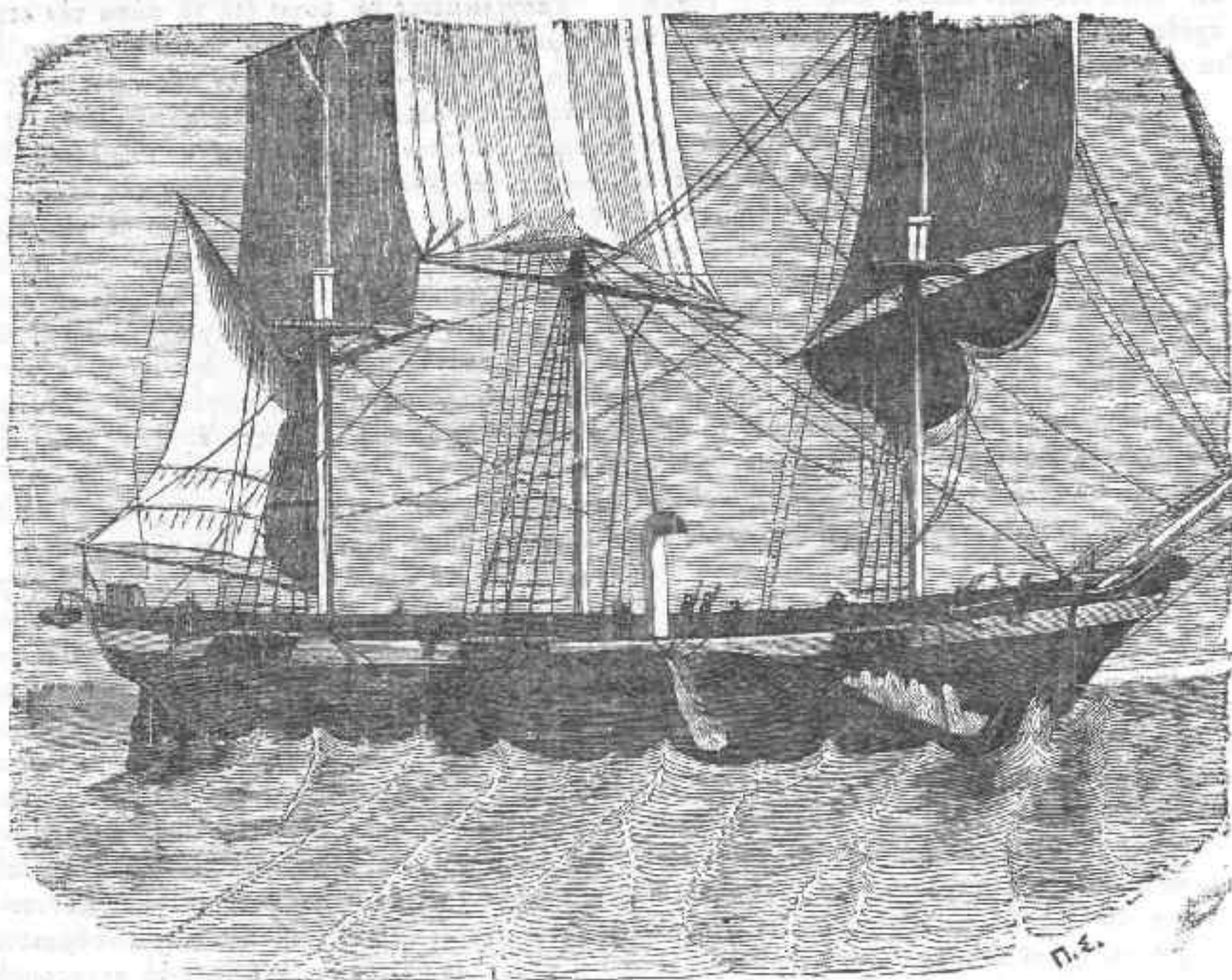

Κριουργία Φαλαίρης.

ΤΑ ΠΕΡΙΑΠΤΑ.

(Τέλος. Ἴδε φυλλάδ. ΡΑΗ').

— 0 —

— Ἀκουσε λοιπόν· καὶ ἡ μυστηριώδης αὐτὴ ἐ-
πύρρηθι σὲ φανῇ τότε δικαιολογημένη. Μάθε ἐν
πρώτοις ὅτι ὀνομάζομαι κόμης Ῥοζενάϊμ..

— Ῥοζενάϊμ! ἀνεφώνησεν ἐντόνως ὁ Φρεδερίκος.

— Ὅλος, ὅλος, ἐπανελάβε μειδιῶν ὁ ἄγνωστος.
Εἶμαι πρωτότοκος ἀδελφὸς τοῦ Ῥοζενάϊμ καὶ θεῖος
τῆς Κωνσταντίας. Ἐννοεῖς τώρα ὅτι δὲν μὲ ἦτον
δύσκολον νὰ σὲ εἰσάξω εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ὅτι

ἡ δύναμις τοῦ περιήπτου ἦτον γνωστὴ καὶ εἰς αὐτόν.

— Ὡ κύριε! ἀνέκραξεν εὐγνωμόνως ὁ Φρεδερί-
κος, τείνας πρὸς τὸν ξένον τὰς χεῖρας. Πῶς ἔγεια ἄ-
ξιος; . . .

— Τώρα τὸ μανθάνεις. Θὰ σὲ εἰπῶ διὰ τί σὲ
υἱοθέτησα καὶ διὰ τί συνεκέντρωσα εἰς σὲ ὅλην μου
τὴν ἀγάπην καὶ ὅλας μου τὰς ἐλπίδας.

Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἦμην νέος, καὶ καθὼ πρωτότοκος
εἶχα ὄνομα καὶ κατάστασιν. Ἀπαντήσας τὴν μη-
τέρα σου ἦτις ὀνομάζετο τότε Σοφία Ῥ. . . τὴν
ἠγάπησα ὡς τρελός. Μὲ ἠγάπησε δὲ καὶ αὐτή. . .
Τούλάχιστον τὸ ἐκίστευα, καὶ συνέλαβα τὴν ιδέαν
νὰ τὴν ὑπανδρευθῶ· ἀλλ' ἡ μήτηρ σου ἦτον μὲν

ῥωαία, φρόνιμος, καὶ πνευματώδης, δὲν εἶχεν ὅμως
οὔτε περιουσίαν, οὔτε ἐπιστημότητα γένους. Ὁ ἔρως
μου λοιπὸν δὲν ἐσύμπερεν εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ἥ-
τις κατέβαλε πᾶσαν προσηγορίαν, μεταχειρισθεῖσα καὶ
πανουργίας, καὶ συκοφαντίας, διὰ νὰ μὲ ἀποτρέψῃ. .
δυστυχῶς δὲ ἐπέτυχε. Ἡ Σοφία ὑπανδρεύθη τότε
τὸν πατέρα σου, τὸν βαρόνον Νεῦδεργ, καὶ ἐγὼ . . .
τὴν Ἀμαλίαν Ζέρτ.

— Τὴν Ἀμαλίαν! ἀνεφώνησεν ὁ Φρεδερίκος.

— Τὸ δακτυλίδιον τὸ ὁποῖον σ' ἔδωκα ἦτον τὸ
τῆς ἀρραβωνίᾱς μου, εἶπε σκυθρωπάσας ὁ Ῥοζενάϊμ.
Ἡ Ἀμαλία ἦτο νεωτάτη, πλουσιωτάτη καὶ εἰς ἄ-
κρον ῥωαία. Ἡ συγγένειά ἄρα ἦτον συμφέρουσα,
τούλάχιστον τοῦτο ὑπέθετον οἱ γονεῖς μου.

Ἀλλὰ εἰ ἀρχῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐνωσίς μας εὐ-
τυχῆς. Οὔτε ἐγὼ ἠγάπων τὴν Ἀμαλίαν, οὔτε αὐτὴ
ἐμέ. Μετὰ καιρὸν μόνον ἔμαθις τὰς ἀγνώστους αἰ-
τίας αἱ ὁποῖαι τὴν παρεκίνησαν νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸν
γάμον. Βαρυνθεῖς καὶ ἀηδέας τὸν οἰκιακὸν βίον μου,
ἐζήτησα ἄλλας διασκεδάσεις. Ἐχώθην εἰς τὰ κο-
λετικά, καὶ ὠνερεύθην τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Γερ-

μανίας. Συνεκροτήσαμεν λοιπόν συνελεύσεις, ἐκάμα-
μεν σχέδια... καὶ ὁ Γροσεστέιν συνεμερίζετο τὰ
σχέδια μου μετὰ μεγίστης θερμότητος.

— Ὁ Γροσεστέιν!

— Ὁ ἴδιος καὶ ἀπαράλλακτος. Καὶ διὰ νὰ λαν-
θάνωμεν τὸ ἀγρυπνὸν ὄμμα τῆς ἀστυνομίας, ἐλά-
βαμεν κοινὸν σύμβουλον, τὸ ἰδικόν μου! *Mens con-*
silia recti, οὗτινος τὰ πρῶτα τρία ἀρκτικὰ στοι-
χεῖα ἐκάστης λέξεως, ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ τοῦ
ὀνόματός μου, *Maurice, Charles Rosenheim*. Τὰ
σχέδιά μου ἦσαν ἐν τάξει ὅταν μίαν πρωίαν μὲ συν-
έλαβαν εἰς τὴν κλίνην μου, μ' ἔδωσαν καὶ μ' ἔρ-
ριψαν εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ κατώρθωσα μὲν νὰ δρα-
πετεύσω, ἀλλ' ἡ διαδικασία ἐξηκολούησε. Κατε-
δικάσθην εἰς θάνατον, ἐκάη ἡ εἰκὼν μου, καὶ ἐγὼ
μεταβάς εἰς Ἀγγλίαν κατέφυγα μετ' ὀλίγον εἰς Ἀ-
μερικὴν.

— Ἀλλά... ὁ Γροσεστέιν;

— Ἐμαθα μετὰ ταῦτα, τέκνον μου, ὅτι ὁ Γρο-
σεστέιν εἶχε γείνη συνωμότης μὲ δολίους σκο-
πούς· ἦτον ὄργανον αἰσχροῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἡγε-
μόνος, ὅστις ἤθελε νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν πατέρα του καὶ
ν' ἀποκληρώσῃ τὸν ἀδελφόν του. Ἐνῶ ἀνελογίζετο
τοιαῦτα ἀπέθανεν ἐκεῖνος αἵφνης ἀπὸ δυσπεψίας,
ὁ δὲ Γροσεστέιν, φοβηθεὶς μὴ φωραθῇ, ἐγύρισε τὸ
φύλλον. Οἱ δημοκράται κατεστράφησαν, καὶ αὐτὸς ἔ-
γινε πρωθυπουργὸς τοῦ ἡγεμόνος τὸν ὅποιον ἠτοιμά-
ζετο νὰ ἐξοντώτῃ ἐπὶ προφάσει ὅτι εἶναι βλάξ.

— Ὁ κακοῦργος! ἀνερώνησεν ὁ Φρεδερίκος.

— Καὶ δὲν ἦτον μόνος εἰς τὴν προδοσίαν αὐτὴν,
ἐπανελάθεν ὁ Ῥοζενάϊμ ἀλλοιωθεὶς τὴν φωνήν·
ἦτον σύμφωνος καὶ ἡ Ἀμαλία. Μὲ ὅλην τὴν μεταξὺ
μας ψυχρότητα, ἡ Ἀμαλία ἐμάντευσε τὰ σχέδιά
μου, καὶ τὰ μετεχειρίσθη διὰ νὰ μὲ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὴν
μέτην καὶ νὰ μείνῃ ἐλευθέρω. Ὅταν μὲ ὑπανδρεύθη,
Φρεδερίκε, εἶχε κατὰ νοῦν ὅτι ὁ σύζυγός ἦτον ἀνα-
γκαῖος διὰ νὰ σκεπάζῃ μίαν ἀνταπόκρισιν τῆς ὁ-
ποίας ἐφορεῖτο τὰ ἀποτελέσματα. Ὁ Λουδόλφος...

— Ὁ Λουδόλφος!

— Καί, τέκνον μου φρονῶ ὅμως ὅτι ἡγνῶει τότε
μὲ ποῖον ἄνθρωπον ἐσχετίζετο. Ὁ Λουδόλφος εἶχεν
ὕπηρετῆσαι εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου, ἕνεκα τῆς δια-
γωγῆς του, κατεδικάσθη εἰς δεκαετὴ δεσμῶν. Ἀρ-
κατεύσας δὲ ἦλθεν ἐδῶ διὰ νὰ ζήτησιν ἀρπαγῶν καὶ
ἀπάτης. Καθὼ δὲ ὥρατος, τολμηρὸς καὶ ἐλκυστικὸς,
ἠπάτησε τὴν Ἀμαλίαν... καὶ... τὴν ὑπανδρεύσασάν.
Αὐτὴ ὅμως ἐξηκολούθει νὰ ἀγαπᾷ τὸν κύριον τοῦτον,
καὶ ὅταν προδοθεὶς κατεδικάσθην καὶ ἐφυγα, αὐτὴ,
γνωρίζουσα τὸ μυστικὸν τοῦ Γροσεστέιν, ἐπέβαλεν εἰς
αὐτὸν τὸν Λουδόλφον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Γροσεστέιν ἔ-
γινε κύριός της. Ἐρωμένη ἡγεμόνος, συνεννοεῖτο καὶ
μὲ τὸν συνένοχόν της, ὡς καὶ μὲ τὸν ἀρχαῖόν της
ἐραστήν. Ἐντεῦθεν ἡ κακοποιὸς αὐτὴ καὶ ἀχρεία
τριανδρία, ἡ ὁποία διέφθειρεν ἐκ συμφώνου τὴν πο-
λιτείαν. Ἰνωρίζοντες ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὰ μυστικά,
ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰ φανερώσουν διὰ νὰ μὴ χα-
θοῦν, ἐπροτίμησαν νὰ συνεννοῶνται, καθὼς καὶ συνε-
νοῶντο θανμάσι.

Ἵποχρεωμένος νὰ φύγω διὰ νὰ σώσω τὴν κεφα-
λήν μου, καὶ νὰ τρέχω ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, δὲν
ἔμαθα εἰμὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς περιστάσεις αἱ
ὁποῖαι παρηκολούθησαν τὴν καταδίκην μου. Ἡ ἐ-
πιθυμία μου ἦτον πῶς νὰ ἐκδικηθῶ. Ἐνῶ λοιπὸν διέ-
μενα εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπρομηθεύθη τὰς ἀποδείξεις
τῆς κακουργίας τοῦ Λουδόλφου· εἶχα δὲ εἰς χεῖρας
καὶ τὰς τῆς συνωμοσίας τοῦ Γροσεστέιν· ἀλλ' ὡς κα-
ταδιωκόμενος καὶ ἐξόριστος πῶς ἐδυνάμην νὰ προσ-
βάλω τοιαύτην τρομερὰν συμμαχίαν; Ἀνέθεσα λοι-
πὸν τὴν φροντίδα αὐτὴν εἰς σέ, Φρεδερίκε, σὲ τὸν ὁ-
ποῖον ἡγάπων ὡς υἱὸν τῆς Σοφίας μου, τῆς μόνης
γυναίκος τὴν ὁποίαν ἡγάπησα ἐπὶ ζωῆς μου, ἐδι-
καίωσες δὲ πληρέστατα τῆς προσδοκίας μου διὰ τῆς
γενναιότητός σου. Ἀπεφάσισα νὰ μείνω ἄγνωστος διὰ
ν' ἀποφύγω πᾶσαν καταδίωξιν, καὶ νὰ συμβιβάσω ἐν
ἡσυχίᾳ ὅλα τὰ διαθήματά σου. Μόνος ὁ ἀδελφός
μου, καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ πιστοὶ φίλοι μου Λιέδμαν
καὶ Μαλθέργκερ ἐγνώριζαν τὰ μυστικά μου. Ἡξεύρεις
τόσον ἐπιτυχῶς ἔγειναν ὅλα. Τώρα δὲ περιμένω τὴν
τελευταίαν καὶ δυσκολωτέραν ὅλων τῶν πράξεων.
Ὁ ἡγεμὼν ἔχει τὴν ὥραν ταύτην εἰς χεῖράς του τὰς
ἀποδείξεις πῆς προδοσίας καὶ τῶν σχεδίων τοῦ Γρο-
σεστέιν· τὰς εἶχε φυλάξει ὡς τελευταῖον προμαχῶνα,
ἀλλὰ φοβηθεὶς χθὲς ὅταν εἶδα τὸν ἡγεμόνα εἰσελ-
θόντα κρυφίως εἰς τὸ παλάτιον, ἔσπευσα νὰ τὰ στείλω
εἰς αὐτόν. Θὰ σὲ ὁμιλήσῃ βεβαίως ἢ πρὸς σέ ἐμπιστο-
σύνη του εἶναι μεγίστη. Ἐνήργησε νὰ κατατομηθῇ
ὁ Γροσεστέιν καὶ νὰ μείνῃ ἐδῶ πλησίον εἰς τὸν
υἱόν μου.

Αὐτὸς δὲ ἀνοίξας τὰς ἀγκάλας του περιεπτύχθη
τὸν Φρεδερίκον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐλθὼν ὁ
Λιέδμαν,

— Κ. Νεύβεργ, εἶπεν, ἦλθε κάτω μίαν ἡμέραν μὲ
ὕπηρετας τοῦ ἡγεμόνος, καὶ σὰς ζητεῖ νὰ ὑπάγετε
ἀμέσως εἰς τὸ παλάτιον. Εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἤθελε
νὰ ἀναστῇ διὰ νὰ σὰς παρακαλέσῃ νὰ καταβῇτε· ἀλ-
λὰ τὸν ἐμπόδισα διὰ νὰ σὰς προειδοποιήσω.

— Ὑγιαίνει, Φρεδερίκε, εἶπεν ὁ Ῥοζενάϊμ. Ἴδου
ἡ τελευταία ὥρα· τώρα τὰ ἡξεύρεις ὅλα. Λυποῦ-
μαι διότι δὲν ἐπρόφθασες νὰ ἀναγνώσῃς ἐκεῖνα τὰ
ἐγγράφα. Πλὴν ὁρκεῖ ὅτι γνωρίζεις τί περιέχουν,
διὰ νὰ φωτίσῃς τὸν ἡγεμόνα. Ἵπαγε εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης. Ὑγιαίνει!

Καὶ ἀνεχώρησεν. Εἰσελθὼν δὲ μετὰ μικρὸν ὁ
Φράνς,

— Ζητῶ συγγνώμην, εἶπεν, ἐξοχώτατε, διότι
ἔρχομαι τόσον πρῶτ' νὰ σὰς ἐνοχλήσω· ἀλλὰ διετά-
χην νὰ ἐπιταχύνω τὴν ἀναχώρησίν σας ὅσον τὸ
δυνατόν. Πρόκειται περὶ σημαντικωτάτων ὑποθέ-
σεων, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία σας εἶναι ἀνα-
πόφευκτος.

— Ἐτοιμος εἶμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω, ἀπεκρίθη ὁ
Φρεδερίκος· ἀλλὰ ἐπρίσθεσε μετ' ὀλίγον ἀτενίσας
τὸν Φράνς, δὲν ἦτο σὺ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κ.
Ζέφτ;

— Ὡ! εἶπε κατ' ἰδίαν ὁ ὑπηρετὴς· τί διαβο-
λάνθρωπος εἶναι αὐτός, τί μνῆμην ἔχει! — Εἰς

τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κ. Ζέρτ ! ἐπανελάβην ἀπορῶν. Ὅχι, ἐξοχώτατε, ἀνήκω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ μεταβαίνω καθ' ἐβδομάδα ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον.

— Ἀ ! . . . καλὰ, εἶπεν ὁ Φριδερίκος· εἶμαι ἑτοιμος, ἄς ἀναχωρήσωμεν.

— Ὅρισατε, ἐξοχώτατε· αἱ ἄμαζαι εἶναι ἑτοιμοί, προσμένουν εἰς τὴν μεγάλην θύραν· διότι, κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν, δὲν ἐμβαίνουν εἰς ξενοδοχεῖα.

— Καλὰ ! Καὶ ἀποταθεῖς πρὸς τὸν ὑπρέτην τοῦ ὁ Φριδερίκος, Ροδόλφου, εἶπε, λάβε τὴν ράβδον σου, καὶ ἀνάβα ὀπισθεν τῆς ἀμαζῆς.

— Ὡ ! ὦ ! εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Φράνς. — Δὲν συγχωρεῖται, ἐξοχώτατε, δὲν εἶναι συγχωρημένον

— Ἀδιάφορον, ἀνερώνησεν ὁ Φριδερίκος ἀγερῶ χως. Ἐχω τὸν λόγον μου.

Ὁ Φράνς δὲν ἀπειρήθη, ἀλλὰ κατέβη μετὰ τοῦ Φριδερίκου καὶ Ροδόλφου. Λαβὼν δὲ λαμπάδα ἀνημμένην ἐπροχώρησε διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς καταβαίνοντας· ἀλλὰ συγχρόνως συνενοήθη διὰ νεύματος μετὰ τινος τῶν ὑπηρετῶν.

— Ὁ Κ. Νεύδερν, εἶπε μεγαλοφώνως, ἐπιθυμῶ νὰ ἀναβῇ ὁ ὑπρέτης τοῦ ὀπισθεν τῆς ἀμαζῆς.

— Πολλὰ καλὰ ! ἀπεκρίθη ὁ ὑπρέτης.

Ὁ Φριδερίκος ἔφθασεν ἐν τασούτῳ πρὸ τοῦ ὀχήματος. Δύο δὲ ὑπρέται ἀνοιξαν τὴν θυρίδα, κατέβησαν τὰς βαθμίδας, καὶ ἐγύμνωσαν τὰς κεφαλὰς· ἀλλ' ἐνῶ ἡτοιμάζετο ν' ἀναβῇ, ὀπισθοδρόμησε καὶ εἶπε·

— Τί τρέχει ; τίς εἶναι μέσα ;

Μόλις ὁμῶς ἐπρόφθασε νὰ προφέρῃ ταῦτα, καὶ οἱ δύο ὑπρέται, ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τὰς χεῖρας, ἐνῶ τρίτος ἄλλως ἤρπασε τὸ ξιφὸς του.

— Κ. Νεύδερν ! εἶπεν ὁ Νείππερν προχωρήσας· σὰς συλλαμβάνω ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος. Ἴδου ἡ διαταγή.

— Ἐμε ! ἀνέκραξεν ὁ Νεύδερν διαγωνιζόμενος· εἶναι ἐπιβουλή ! Ἀλλὰ καταβλήθεις καὶ δεσμευθεῖς, ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀμαζαν, ἥτις ἀνεχώρησεν ἐκδρομῶς.

IV.

— Λοιπὸν ; ἠρώτησεν ὁ Γροσεστέιν κάτωχρος καὶ τρέμων ὡς ἂν ἐπύρεσεν.

— Ἐτελείωται, ἐξοχώτατε, ἀπεκρίθη ὁ Φράνς, ἂν καὶ δυσκόλως· διότι ὁ διάδοχος ἐκεῖνος εἶναι πονηρὸς καὶ φρόνιμος ὡς δαίμων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸν συνέλαβον, καὶ τὸν ἐφυλάκισαν.

— Ἀ ! ἀνέκραξεν ὁ Γροσεστέιν φυσήσας μετὰ πατάγου. Τώρα νὰ ἰδῶμεν. Καὶ . . .

Ἀλλ' ἀνοιχθείσης τῆς θύρας, εἰσῆλθεν ὁ Λουπεστέιν· ὁ δὲ Γροσεστέιν δυσανασχετήσας τὸ πρῶτον, διευθύνθη ἔπειτα εὐμενῶς πρὸς τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα.

— Ἀ ! εἶναι ὁ Κ. Λουπεστέιν ! πόθεν ἡ εὐχαρίστησις αὐτῇ ;

— Ἐρχομαι νὰ ἐκπληρώσω δυσάρεστον χρέος, Κ.

βαρόνε. Ἢμαί προστεταγμένος νὰ σὰς συλλάβω . . . καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκολουθήσετε.

— Νὰ μὲ συλλάβετε ! ἀνέκραξεν ὁ Γροσεστέιν, καὶ ὀπισθοδρόμησε. Τὰ γόνατά του ἐλύθησαν, καὶ ἠναγκάσθη νὰ καλῇ.

— Ὁ Κ. Νεύδερν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἡγεμόνα διάφορα ἔγγραφα ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεσθε ἔνοχος ἐσχάτης προδοσίας. Ἐλαβον λοιπὸν προσταγὴν νὰ μὴ σὰς ἀφήσω ἐλεύθερον μῆτε στείγην, καὶ νὰ σφραγίσω τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ γραφεῖον σις καὶ αὐτὸ θὰ πράξω ἐμπροσθέν σας. Κατ' ἐπιταγὴν ἀνωτέρων συνέλαβον ἐπίσης καὶ τὸν γραμματέα σας Βερνέλ. Ἡ ὑψηλότης του καθυπέσθαι εἰς ἀνακρίσεις καὶ τὸν Λουδόλφον, καὶ ἀπόψε ἴσως θὰ ἐξετασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν. Θὰ σφραγίσω τοῦτο τὸ ἐρμάριον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἰσῆλθον χωροφύλακες. Μετὰ δὲ τὴν πρᾶξιν τῆς σφραγίσσεως εἶπεν ὁ Λουπεστέιν·

— Κ. Βαρόνε, εἴμεθα ἑτοιμοί.

Ὁ Γροσεστέιν ἐτηκώθη παλιδνὸς τὴν ὄψιν καὶ κλονούμενος τοὺς πόδας. Λιὰ νὰ ἐξέλθῃ δὲ τοῦ δωματίου ἠναγκάσθησαν νὰ τὸν ὑποστηρίξωσιν.

— Ἀλλοίμονον ! εἶπεν ὁ Φράνς, ὅταν ἐξῆλθεν εἰς τὸν πρόδρομον· τί παράδοξα εἶναι ὅλ' αὐτά ; Ἴδου ὁ πρωθυπουργὸς δέσμιος. Ἡ προσταγὴ τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσα τὸ πρῶτ', ἐνδέχεται νὰ μὴν ἀποβῇ πολλὰ νόστιμος δι' ἐμέ, καὶ πιθανὸν ἡ κεφαλὴ μου νὰ μὴ μείνῃ τούτῳ στερεὰ εἰς τοὺς ὤμους μου ὅσω τὴν ὑποδέτω. Πρέπει νὰ φροντίσωμεν, Κύρ Φράνς.

Ἀκολουθήσας δὲ τὸν Λουπεστέιν, εἶπε κατ' ἰδίαν πρὸς αὐτὸν, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ σφραγίσις ὅλης τῆς οἰκίας·

— Ἐξοχώτατε ! ἔχω νὰ σὰς φανερώσω κάτι τι.

— Τί ;

— Τὸ πρῶτ', ὁ Κ. Γροσεστέιν μ' ἐνεχείρισε τοῦτο τὸ πρόσταγμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ μὲ διέταξε νὰ τὸ ἐκτελέσω, τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ χρέος ἐκοράξα·

— Πῶς ! συνέλαβες τὸν Κ. Νεύδερν ! ἀνέκραξεν ὁ Λουπεστέιν μόλις ἰδὼν τὸ πρόσταγμα. Διάβολε ! Καλὰ ἔκαμες καὶ μὲ εἰδοποίησε· ἄλλως κακὰ τὴν εἶχε. Γρήγορα, γρήγορα ἄς ὑπάγωμεν νὰ τὸν ἐλευθερώσωμεν, διότι ἂν τὸ μάθῃ ὁ δούξ . . .

Ἀλλ' ὁ δούξ τὸ ἐγνώριζε· διότι ὁ Ροδόλφος διαφυγὼν τὰς χεῖρας τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Γροσεστέιν, ἔφερε τὴν εἰδησιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Ροξενάιρ· οὗτοι δὲ μεταδόντες ἀμέσως εἰς τὸ παλάτιον, ἔπασον εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐζήτησαν δικαιοσύνην.

— Πῶς ! ἀνέκραξεν ἔξω φρενῶν ὁ δούξ· συνέλαβον καὶ ἐφυλάκισαν τὸν Νεύδερν ! Κακοῦργε Γροσεστέιν ! Γρήγορα νὰ τὸν εἴπετε ὅτι ἂν ἐντὸς μιᾶς ὥρας δὲν ἔλθῃ ἐδῶ ὁ Κ. Νεύδερν, ἡ κεφαλὴ του θ' ἀλλάξῃ τὴν θέσιν της.

Εἰσελθὼν δὲ τότε ὁ Λουπεστέιν,

— Ὑψηλότης, εἶπε περιχαρῶς, μὴν ἀνησυχῇτε· ἰδοὺ ὁ Κ. Νεύδερν !

— Δόξα τῷ Θεῷ ! ἀνερώνησεν ὁ ἡγεμὼν τείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Φριδερίκον. Ἐλα, ἔλα, φίλε μου. Παρ' ὀλίγον λοιπὸν ἡ τελευταία ὑπηρεσία τὴν ὁ-

ποιάν μ' ἔκαμε; ἀποκαλύψας με τὴν κακουργίαν τοῦ Γροσσετέιν θελήσαντος νὰ μὲ ἀποπληρώσῃ ὡς βλάκα, θὰ σ' ἐστέρει τὴν ζωὴν σου· ἀλλὰ σὲ ἔχω πάλιν φίλε μου, καὶ θὰ σὲ ἔχω διὰ νὰ μὴ χωριθῶμεν ποτέ.

Καὶ οὕτως ἐγένετο· διότι ὁ Φρεδερίκος κατώκησεν εἰς τὸ παλάτιον. Μετά τινος δὲ ἡμέρας ἦλθε νὰ συγκατοικήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ Κ. Κωνσταντία Ἰοζενάϊμ ὡς βαρονέσσα Νέυβεργ.

— Μ' ἔδωκες καὶ ἄλλο περιάπτον· εἶπε μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ Φρεδερίκος πρὸς τὸν ἄγνωστον, ὅστις ἐγένετο βεῖος καὶ βετὸς πατὴρ σου, τὸ περιάπτον τῆς εὐδαιμονίας.

— Τὸ εἶγες ἐπάνω σου, τέκνον μου, ἀπεκρίθη οὗτος, ὡς τὸ εἶπες μόνος εἰς τὸ καφεπωλεῖον. Ἡ δύνομις τῶν περιάπτων τὰ ὅποια σ' ἔδωκα, ἐπήγαγεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν παρελθούσαν διαγωγὴν τῶν ἐχθρῶν μας. Ἐθριάμβευσεν ἡ δικαιοσύνη.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ.

ΔΙΑΘΟΡΑ.

— 0 —

ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑΙ. Πλὴν τῆς ἀλλοθεσίας τοῦ Κ. Α. Κοντοσταύλου ἦν ἀνήγγειλεν ἡ Παρθόρα διὰ τοῦ φυλλαδίου 137, ἀνυγράφομεν εἰς τὰς στήλας αὐτῆς καὶ νέα εὐεργετήματα. Ἀνώνυμός τις δαπανᾷ διὰ τοῦ φιλογενοῦς δημάρχου Πειραιῶς Κ. Α. Ῥάλλη εἰκοσιπέντε χιλιάδας δραχμῶν εἰς ἀνέγερσιν σχολείου κορασίων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει διὰ τοῦτο εὐγνωμοσύνην καὶ πρὸς τὸν μετριοφρόνα δωρητὴν, καὶ πρὸς τὸν μεταλαβήσαντα Κ. Α. Ῥάλλον, ὅστις καὶ ἄλλως ἀπέδειξε τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἐγνωσμένον ζῆλον αὐτοῦ, δωρήτας τὴν δημαρχικὴν αὐτοῦ ἀντιμισθίαν εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ τοῦ Πειραιῶς καταστήματα.

Τὸ *Ἀγαλλίσιο* Ὁργανοτροφεῖον εἰδοχίμει, χάρις εἰς τὴν προστασίαν τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης συγκαταβαίνουσας νὰ ἐπισκέπτεται αὐτὸ καὶ προσωπικῶς, εἰς τὴν συνετὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν. Ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα συντηρεῖ ἐξ ἰδίων καὶ ἄλλα εἰκοσιπέντε ἄρρενα ὀρφανὰ, φροντίζουσα εὐμενῶς περὶ τε τῆς ἡλικίης αὐτῶν ἀγωγῆς καὶ περὶ τῆς μετὰ ταῦτα ἀποκαταστάσεως.

Ἐκατὸν χιλιάδες δραχμῶν ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ἐκ τῶν συνεισφορῶν τῶν ὁμογενῶν, εἰς τελειοποίησιν τῆς Μητροπόλεως τῶν

Ἀθηνῶν. Ἡ ἀπόφασις τῶν βασιλοπρεπῆς, καὶ ἀξία τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης τῶν Ἀθηναίων.

Ἐν Σύρῳ τὰ ἰδιωτικὰ λύκεια τῶν Κ. Κ. Ἰ. Βαλέττα καὶ Π. Ἀντωνιάδου, περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν καὶ ἄλλοτε προκόπτουσιν ὁσημέραι καὶ ἀποφέρουσι πλείστους καρπούς, καθ' ὃς ἔχομεν πληροφορίας. Φιλόμουσός τις περιηγητὴς ἐλθὼν ἐσχάτως ἐκείθεν ἔλεγε πρὸς ἡμᾶς ὅτι τὸ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου, εἰ καὶ ἀρτισύστατον, ἐπειδὴ τὸ τοῦ Κ. Βαλέττα πρὸ ἐτῶν ὑπάρχει, εἶναι ἐν ἀρίστη καταστάσει, ἐτακτοποιήθη ἀξιολόγως, διδασκόντων ἐν αὐτῷ ὀκτὼ καθηγητῶν καὶ ἱταρίθμιον διδασκάλων, καὶ ἐφορευομένων τῶν μαθητῶν, κατὰ τὸ ἡλικίον μάλιστα, ὑπό τε τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς παιδονόμου. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ κατὰστημα αὐτὸ εἶναι εὐρύχωρον, καὶ κεντρικόν, καὶ εὐαερόν, καὶ ἡ διδομένη τροφὴ ὑγιὲς καὶ ἀφθονος, πολλοὶ μαθηταὶ συρρέουσιν, οἰκτρόφοι τε καὶ ὑπότροφοι καὶ ἐξωτερικοί.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ. Τῆς ὑπὸ Καραμτίνου ἱστορίας τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας γίνονται δύο ἑλληνικαὶ μεταφράσεις, ὡς εἶπομεν ἐν τῷ 132 φυλλαδίῳ τῆς Παρθόρας· τῆς δὲ μιᾶς ἐξ αὐτῶν, τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. Δημητρίου Βερναρδάκη μεταφραζομένης, καὶ δαπάνη τοῦ Κ. Παντελῆ Κ. Παντελῆ ἐλ-διδομένης, ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ὁ πρῶτος τόμος. Πρὸς τὴν μετάφρασιν τούτου, γενομένην μετ' ἐπιμελείας οὐ τῆς τυχοῦτης, προσθέτει καὶ ἰδίᾳς κριτικᾶς ἐπιστάσις ὁ νέος μεταφραστὴς, μαρτυρούσας τὰς πολλὰς καὶ πολυειδεῖς γνώσεις αὐτοῦ. Ἀξιόπαινος δὲ καὶ ὁ ἐκδότης ὅστις ἀνέλαβεν ἔργον μακρὸν καὶ πολυδάπανον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα σπανίως εὐδοκίμοῦσι πρὸ ἡμῶν διὰ τὴν ἐνδειαν τῶν πολλῶν καὶ τὴν φειδωλίαν τῶν πλουσίων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. Ὁ καθηγητὴς Αὐγουστος Πατέρμανος, λέγει τὸ γαλλικὸν Ἀθηναῖον, ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐν Μονδασῇ τῆς Ἀφρικῆς ἐξαποστόλου Γεπμάνου τρεῖς ἐπιστολάς ἀναγγελλούσας ἀνακάλυψιν θαλάσσης ἐσωτερικῆς ἐν Ἀφρικῇ, καὶ συνοδεούσας χάρτην γεωγραφικὴν. Ὁ χάρτης δὲ οὗτος παριστᾷ τὴν θάλασσαν ὡς κατέχουσιν τὸ μεταξὺ τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ τῆς 10ης μοίρας, καὶ μεταξὺ τῆς 23ης καὶ 80ης μοίρας μήκους ἀνατολικῶς ἀπέραντον διάστημα, ὥστε ἡ λίμνη Νυάσσα ἀποτελεῖ τὴν μεσημβριοανατολικὴν ἄκρην αὐτῆς. Τὸ ἄπειρον τοῦτο ὕδωρ οὐτινος ἡ ἐπιφάνεια εἶναι διπλάσια τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἠνωμένου μετὰ τῆς Μαιώτιδος, ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ Κ. Ρεπμάνου, ἰσωτερικὴ θάλασσα τοῦ Οὐκενέζη. Στηρίζεται δὲ ἡ ἀνακάλυψις ἐπὶ μαρτυριῶν.